

"רבי שמעון בן יוחאי ציר וקדש מן שמיא נחית בובינא קדישא, בובינא אלא, בובינא רבא, בובינא יקירא, אתא פבטחתא איראא לאא תלמכו התורה איראא אלא ידכא, כי קצרי דא יסקון מן אלותא, ואפלו התוקף הכסתרה להתק פסתרה בןקבות משיחא באחרית הימים האלה, פבטחתא לאא אלא פי בן לא תלמכו התורה מפי צרעוני, כמו לכתוב: "ואנכי פסתי אסתיר פני היום פבוא אלא לא אלא אלה, וצנתה פלירה פצאת אפניו אלא כי לא תלמכו מפי צרעו". ופני צנה פפיצו פיימים אלא אין אנו פפס חסא, כי אירק אפניו פאלות ומלק אפניו פלצבוב, ובכל יום אנו פואכיס ודאסי, ומטב ידינו מאד...

...רבי רבי רבי "אבי אבי רבא איראא ופרליו", נפירו דבובינא דאורייתא, "צורה אמר תלמי", אירק תלכו אסבול צרות איראא, קומו ופבתצורו אלא לא פבציקי אמת אפסתכל ויראות באריות צרות נפלנו, "פקיצו וננו לוכני צפרי", קומו ילינו מכסא אפצדינו. צדיקי יסודי אלא, קומו בוצריתנו באת צרה פצאת חוסו ומתלו אלא לא אצת בני איראא..." (אקוטי תפילות ח"ה תפילה מ"ז)

הגאולה

בס"ד בר"ה

תוכן העניינים

- 3..... באר הנחל
- 6..... ליקוט לל"ג בעומר
- 10..... הרהורתשובה / עלסיפו"מ
- 12..... עבדי ה'
- 14..... שרפי מעלה

באר הנהל

משעורי הגה"צ
ר' אליעזר ברלנד שליט"א

ל"ג בעומר

צדיק מושל

כשרבי שמעון שואג, אז השאגה שלו היא לכל הדורות, שומעים אותה בכל העולמות. מהשאגה - כל המלאכים, כל העולמות, כל ההיכלות, כל הספירות מזדעזעים... אגן על אחת כמה וכמה!!! אם כל העולמות מזדעזעים מרבי שמעון בר יוחאי אנחנו על אחת כמה וכמה...

בזמן רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בר שמעון שום אדם לא מת לפני זמנו. הוא לא גזר תעניות, הוא לא גזר צומות, וכל מה שהוא ביקש מהקדוש ברוך הוא הוא קיבל. הוא המתיק את כל הגזירות שנגזרו בימיו. הוא ידע להמתיק כל גזרה בלי צומות בלי כלום, - הוא גוזר והקדוש ברוך הוא מקיים. כי יש כוח ביד הצדיק למשול ביראת אלוקים ולבטל את כל הגזרות שיש!

כשיש צדיק אמת בדור הוא מבטל את כל הגזרות. סוד הדבר מסביר ה'מתוק מדבש' כי 'יראת אלוקים' היא 'מלכות'. כי איזה ספירה עושה את כל הגזרות? זו ספירת המלכות. וכשאדם אין לו יראת שמים, אז ספירת המלכות גוזרת עליו את כל הגזרות. כי על ידי זה ספירת המלכות מנהגת את העולם והיא מתלבשת בדן. כי ה' נקרא א-ד-נ-י וכשאנחנו מפרידים את הא' מהד' נ' י אז נהיה ח"ו די'ן

"כד אָתָא רַבִּי חַיִּיא קַמֵּיה דְרַבִּי, וְסַח לֵיה עֹבְדָא, תְּוָה רַבִּי, וְאָמַר לֵיה ר' שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אָבוּי, בְּרִי, ר' שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אָרִיא, וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה אָרִיא, וְלֹא ר' שְׁמַעוֹן לְשָׂאָר אָרִיוֹתָא, עָלֵיה כְּתִיב: "אָרִיה שְׂאָג מִי לֹא יִירָא וְגו'". וְמָה עָלְמִין דְלַעֲיֹלָא מְזַדְעָזְעִין מִיְנֵיה, אָנֹן עַל אַחַת כְּמָה וְכֵמָה. גְּבַרָא דְלֹא גָזַר תְּעֻנִיתָא לְעַלְמִין עַל מָה דְשָׂאֵל וְכַעֲי, אֶלָּא הוּא גּוֹזֵר, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְקַיִם. קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא גּוֹזֵר, וְאִיהוּ מְבַטֵּל. וְהִיגֵינוּ דַתְנָן: "מֵאֵי דְכְתִיב: 'מוֹשֵׁל בְּאֶדָם צְדִיק מוֹשֵׁל יְרֵאת אֱלֹהִים' הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשֵׁל בְּאֶדָם, וְמִי מוֹשֵׁל בְּהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, צְדִיק. דְאִיהוּ גּוֹזֵר גְּזָרָה, וְהַצְדִיק מְבַטֵּלָהּ."3

לְכַשְׁבָּא רַבִּי חַיִּיא לְפָנֵי רַבִּי וְסִפֵּר לוֹ אֶת הַמַּעֲשֶׂה, תְּמָה רַבִּי, וְאָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אָבוּי, בְּנִי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי יוֹחָאי אָרִיה, וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵי אָרִיה, וְאִין רַבִּי שְׁמַעוֹן לְשָׂאָר אָרִיוֹת, עָלֵיו כְּתוּב: "אָרִיה שְׂאָג מִי לֹא יִירָא וְגו'". וְמָה עוֹלְמוֹת שְׁלַמְעָלָה מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנּוּ - אָנוּ עַל אַחַת כְּמָה וְכֵמָה!! אִישׁ שְׂלֵא גָזַר תְּעֻנִית לְעוֹלָמִים עַל מָה שְׂשָׂאֵל וְכַעֲשׂוּ, אֶלָּא הוּא גּוֹזֵר וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַיִם, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹזֵר וְהוּא מְבַטֵּל, וְהִיגֵינוּ מָה שְׂשִׁינֵינוּ "מָה שְׂכְּתוּב: 'מוֹשֵׁל בְּאֶדָם צְדִיק מוֹשֵׁל יְרֵאת אֱלֹהִים' - הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשֵׁל בְּאֶדָם. וְמִי מוֹשֵׁל בְּקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? צְדִיק! שְׁהוּא גּוֹזֵר גְּזָרָה, וְהַצְדִיק מְבַטֵּלָהּ." [

◀ והא' מרמזת על ספירת היסוד. והד' נ' י' זה ספירת המלכות, ואם אדם פגם בספירת היסוד, אין לו שמירת הברית, אז הוא חשוף לכל הדינים, אז ספירת המלכות דנה אותו ובכל רגע מעוררת עליו דינים.

אבל אם הוא שומר את ספירת היסוד, בפרט אם הוא קשור לצדיק שזכה לשמירת היסוד, אז הצדיק הזה יכול להמתיק ממנו את כל דיני המלכות!!! **כי ספירת היסוד מושלת על המלכות**, 'צדיק מושל ביראת אלקים' וצדיק התחנות הזה הוא מרכבה לצדיק העליון שהוא היסוד.

כל העבודה של האדם זה רק שמירת היסוד! כל העבודה של אדם זה רק שמירת הברית! כל העבודה של אדם זה רק לסגור את העיניים! זה כל העבודה... "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עינכם אשר אתם זונים אחריהם".

הזוכה לשמירת היסוד הוא מושל על כל הדינים בעולם... הוא מבטל את כל הדינים בעולם ומהפכם לרחמים... והוא יכול לעשות את כל הניסים בעולם... אין שום טבע כנגדו... אין שום טבע שיוכל להסתיר את ההשגחה!! וזה הטעם שהיו נעשים לצדיקים ניסים בלי השבעות והזכרת שמות, כי צדיקים רק על ידי תפילה, הם היו אומרים מילה, וכבר נעשו ניסים ונפלאות.

עכשיו בל"ג בעומר אפשר לזכות לכל הניסים, כל אדם ואדם יכול לזכות שיהיה לו כוח לחולל ניסים ונפלאות, כל יהודי ויהודי יכול עם כל פרק תהילים לחולל ניסים ונפלאות, אצל הצדיק אין שום הסתרה, אין שום טבע, אין שום מסך מבדיל, כי הוא זוכה לשמירת היסוד.

הקב"ה חפצו ורצונו ש'צדיק מושל ביראת אלקים' הקב"ה רוצה שנעשה שינויים בטבע, הקב"ה רוצה שנחולל ניסים ונפלאות, ה' רוצה שלאדם תהיה ממשלה על המלאכים כמבואר בליקו"מ תורה א' ח"ב שהאדם בא לעולם כדי שיהיה לו ממשלה על המלאכים.

אבל לזה צריך לאחוז ב'כיסא הכבוד'⁴, כיסא הכבוד זה "אנן בחביבותא תליא מלתא" שצריך להתקשר לכל נשמות ישראל, וכל נשמה זה צינור ונתיב להשגות אלוקות, השגות חדשות. זה שהוא אחוז בכיסא הכבוד הוא יכול להמתיק כל דין שבעולם, מי שיש לו אהבת ישראל אמיתית עם כל יהודי, הוא יכול להמתיק כל דין שבעולם... וזה זכה רשב"י: "אנן בחביבותא תליא מלתא" לא היה דין שהוא לא יכל להמתיק אותו.

עכשיו בל"ג בעומר, כל מי שיסע ברצינות בל"ג בעומר, כל מי שיבכה בל"ג בעומר, כל מי שירקוד באמת בל"ג בעומר, לא יעמוד חולם טיפש בצד. ירקוד באמת, יאמין שר' שמעון חי, לא יסע כי יש פה לחץ חברתי, לא יסע כי השני נוסע, יסע כי הוא מאמין שר' שמעון בר יוחאי חי וקיים... ירקוד בהתלהבות ויתפלל בהתלהבות, לא יהיה טיפש מטופש העומד בצד, כמו שאומר הרמב"ם: **שכל מי שרואה שרוקדים ועומד בצד הוא טיפש מטופש, הדיוט גמור, רשע גמור, אפיקורס גמור שלא מאמין בכוחות הצדיקים, לא מאמין בכוחות הריקודים, לא מאמין שהצדיקים יכולים להתעבר כל רגע בכל מי שמתפלל לה', בכל מי שמאמין בצדיקי הדור.**

כי ר' שמעון צריך לרדת עוד פעם למטה להתעבר בכל אלה שנוסעים אליו ועל ידי זה לבטל את כל הגזרות. ומי שיסע ברצינות, לא ידבר דברים בטלים בדרך, ישים את הראש בספר, בתפילה, בליקוטי תפילות, בתהילים, בגמרות, בכל ספרי הקודש. ויחזיק ראש, יחזיק לב ויתנגע באמת לר' שמעון בר יוחאי, הוא יזכה שר' שמעון בר יוחאי באמת יתעבר בו ויזכה לבטל את כל הגזרות.

1. עמוס ג'.

2. שמואל ב', כ"ג.

3. זוה"ק שמות ט"ו-א.

4. כמבואר שם כל הענין בליקו"מ ח"ב תורה א' בפנים.

5. רמב"ם הלכות לולב ח-ט"ו.

לעשות מתורות תפילות

”אנא אבי, חוס וחנוני בכח ר' שמעון בן יוחאי, יחיד מיחידי הדורות, שזכה להשלים דמות צלם תבניתו בתכלית השלמות. עזרני לנתק ולשבר, לעקור ולמגר את כל שלשלאות הברזל שנקשרתי בהם, זכני להשתחרר מכל הכבלים שנסתבכתי ונלכדתי בהם, ההולכים ומשתרגים ועולים על צוארי מיום אל יום ומרגע לרגע יותר ויותר, כי בכל שעה ושעה הולכים וגוברים ההרהורים הרעים השוטפים את לבי ומוחי, ומי המבול המציפים את כל כולי. אנא הצילני מידם, פן יכוסו כל ההרים הגבוהים, פן לא תישאר בי אף נקודה אחת שלא נשטפה עדין במי המבול הזידונים והנוראים.” טבעתי בין מצולה ואין מעמד, באתי במעמקי מים ושיבולת שטפתיני.”

אנא אבי שבשמים הצילני מן ההרהורים הרעים הסובבים אותי מכל הכוונים, תן לי עצה כיצד להימלט מהם. כי כל העצות שמצאתי עד כה, עזרו לי רק לזמן מועט, ואחר כך שוב עטו עלי הרהורי ביותר, עד לא נתנוני השב את רוחי, ”באו מים עד נפש, אמרתי נגזרתי, שתני בבור תחתיות ומתחתיו”, נפלתי לעמקי עמקים שלא נפל שם אדם מעולם. ”כמו פולח ובוקע בארץ נפזרו עצמינו לפי שאול”, בקעתי את כל הארץ בנפילותי, ואת התהום מרוב חטאי, שקעתי יותר מקורח ועדתו, והגיהנם הפעורה מתחתי מלפפת אותי מכל עברים. אני כאוד הנתון עדין בתוך האש, והלהבות מקיפות אותו מכל צד ועבר.

נא א-ל רחום וחנון, הן ידעת שאני נעור וריק מכל וכל, וכל סמיכתי ומבטחי בכח הצדיקים האמיתיים ובזכותם העצומה. ביום זה נסמך אני ונשען בכח רשב”י הקדוש, שזכה לראות מסוף העולם ועד קצהו, מתחילת הבריאה ועד סופה, יוצא ונבא בהיכלות של מעלה, מכיר כל סודותיהם, ויודע תושיה להמתיק את כל הדינים, עד אשר אמר: אילו היו אלעזר בני ויתם מלך יהודה עמי, יכול הייתי לתקן את כל הבריאה מתחילתה ועד סופה. נאמנים דבריו ואמיתיים, חיים וקיימים לעד ולעולמי עולמים. ובודאי הצדיקים האמיתיים בעזרו, ניצבים לימינו לתקן את העולם כולו, מראשיתו ועד סופו, ועל כך כל שכרי ותקותי. מצפה ומייחל אני, שגם לשפל ולבזוי כמוני יהיה תיקון, גם לפגום בברית כמוני תהיה פדות והצלה, גם לחוטא כמוני בחטאים שבין אדם למקום ושבין אדם לחברו - תמצא דרך לכפרה ולמחילה. כי אף על פי שאיני ראוי למחילה, באשר ממשיך אני להזיק ולהשמיץ, לחרף ולגדף, לגנות ולבזות צדיקים ויראים ואנשים כשרים בסתר ובגלוי, הטובים ממני רבבות פעמים, ולשפוך את דמם כמים מידי יום ביומו ובכל רגע ורגע, אשר על זה נאמר: כל המלבין פני חברו ברבים אין לו חלק לעולם הבא - אף על פי כן אני מלא תקוה כי צדיק האמיתי כרשב”י ימשיכו עלי מחינם ומחסדם, עד שיתהפך לבבי לאהוב את כל בריותיך, בפרט את יראיך ועושי רצונך, ועל ידי כן אזכה לתשובה שלמה ולמחילה גמורה. (תפילה לעני - ל”ג בעומר)

החתונה הגדולה

תסיד היה בתל אביב, גאון אדיר שהתהלך בצידי דרכים, ושמר רבי שמחה'לה מונד ז"ל. כל ימיו היה רבי שמחה'לה טורח לעלות מירונה בל"ג בעומר, אף בהיותו ישיש מופלג עושה היה את הדרך הארוכה על כל המאמץ הכרוך בכך. עוד ראוהו במירון בל"ג בעומר אף כאשר עבר את גילו התשעים.

מרגלא בפומיה אימרה מתוקה כמותו: יודעים אתם את ההבדל בין מירון של שאר ימות השנה למירון של ל"ג בעומר? הבה ואומר לכם: כאשר הגביר יושב בביתו ואדם נצרך בא להתדפק על דלתו - הרי שהגביר יושב ומברר על פרטי הבקשה. רק אם זו נשאה חן בעיניו, מעניק את נתינתו המסוימת.

ברם כאשר גביר זה עורך חתונה לבנו, או אז שופעות הנתינות לכל עבר. מחלק הוא לכל מבקש, אינו שואל שאלות. גדולה שמחתו ועז רצונו שכל סובביו ישמחו עמו. בליל חתונה אין שואלים שאלות, כולם מקבלים.

"אז מ'פרעג'ט קשיא'ס איז ביטער", היה רבי שמחה'לה מסיים, "כששואלים ומבררים - אין זה טוב", לא תמיד האדם ראוי. אך בלילה זה, של ההילולא הגדולה שעורך רבי שמעון במירון לא שואלים שאלות, הכל ראויים, כולם מקבלים ושואבים בששון ממעייני הישועה".

(אוצרותיהם של צדיקים)

וגילו ברעדה

לפיכך צריכים לזהר הרבה בלילה ברוך זה שיהיו בקדושה ובטהרה, ולא יאכלו וישתו הרבה, שלא יבואו לידי קלות ראש. **שרשב"י פעל הרבה שבלילה זה לא ישלוט יצר הרע, וכיצד ירצו הם לגרום יצר הרע?!**

משל למה הדבר דומה, למלך שעשה משתה לבני המדינה ביום שמחתו, והיה חושש שמא יבואו אנשים פחותים שייטיבו לבם ביין וישתכרו וישברו הכלים היקרים ויקרעו הכרים והכסות, ואמר: מוטב שלא אזמינם.

כך אומר רשב"י, מי בקש זאת מידכם לבוא להילולא שלי לפגום בנפשותיכם, מי בקש זאת מידכם רמוס חצרי, והנה ששון ושמחה הרוג בקר ושחוט צאן אכול בקר ושתות יין אכול ושתו? והרי זה דומה לעבד שבא למזוג כוס לרבו ומצא במשקה זבובים. וכן הדבר בכל דבר שבקדושה שיש בו נדנדוד עבירה, ובעל המאמר הוא רשב"י כפי שדרש במסכת סוכה הפסוק אני ה' שונא גזל בעולה.

והירא את דבר ה' ישתדל לקיים, 'וגילו ברעדה' כל היום וכל הלילה, ואל ידברו שיחת חולין ללא צורך.

(ילקוט מעם לועז - דברים)

חץ וקשת

על ידי שוירים חיצים בל"ג בעומר, הופכים את הצ"ח קללות לצ"ח ברכות, בבחינת "אז יפלה חץ כבדו" כי על ידי החיצים מוציאים את כל הניצוצות מהסטרא אחרא, שזה כוחם ועל ידי זה הם ממשיכים דינים וקללות רח"ל, וע"י החיצים מחזירים אותם לקדושה, ועל ידי זה הם הופכים לצ"ח ברכות, וכל זה בכח רשב"י.

וכל העבודה היא להוציא את החיצים מהסטרא אחרא כמבואר בתורה פ"ג ח"ב "על ידי תקון הברית שהוא קשת, יכול להוציא החצים, שהיא התפלה, שהוא חי ברכן דצלותא שהם תלת ויון, בחינת חצים, ומקומם בברית". ולכן על ידי יריית החיצים אזי התפילה יכולה להתקבל, ואז אפשר לקבל גוף קדוש מגן עדן (כמבואר שם בתורה), ועל כן צריך לירות כמה שיותר חיצים בל"ג בעומר.

ו'חצים' גם כן גימטריא 'נחמן', ברמז לחיצים שרבינו הקדוש יורה כל הזמן בסטרא-אחרא להכניעה ולהוציא ממנה את כל מה שבלעה.

(באר הנחל)

תיקון העולם

שלמה המלך זכה עם השירים להכניע את כל המלאכי חבלה שבעולם, וזה: "ויהי שירו חמישה ואלף" - שהוא עלה עד ספירת החכמה שהיא בהיכל זבול.

ולכן זה נקרא "שיר השירים" כי ה'שיר' - זה כנגד ספירת ה'חכמה', ו'השירים' - זה כנגד חסד, גבורה תפארת, נצח, הוד. שהוא הצליח לעלות לשיר לספירת ה'חכמה', ולהמשיך שירים, להמשיך הארה לכל הספירות חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד עד הוד שבהוד זה "ל"ג בעומר" שאז זה תיקון העולם.

ומי שזוכה לתיקון האמיתי בל"ג בעומר, יכול כבר לקבל את התורה בשבועות. כי כל התיקון של כל השכינה וכל בית-המקדש הוא רק עולה מכל השבחים והשירים.

(באר הנחל)

הוד שבהוד

ענין ל"ג בעומר, שמעתי מכ"ק אדמו"ר זצלה"ה זי"ע מביאלע, הוא, כי אז הוא "הוד שבהוד" - ותיקון מדת הוד הוא לידע ולהעלות ולהחזיר כל ההוד להקב"ה, ולידע כי 'הוד והדר לפניו' - היינו שכל ההוד שיש לאדם הוא מדה, וממילא לא יעלה לו שום שנאה וקנאה על חבירו, שיש לו ההוד וההדר ולא לו, כי הכל הוא מה, ולו ההוד וההדר...

ולפי שבל"ג בעומר התחיל להתנוצץ אור מתן תורה שזכו ישראל ע"י 'יוחן שם ישראל' - היינו שכל אחד ואחד היה לו חן בעיני חבירו, ועל ידי זה נעשו 'כאיש אחד בלב אחד', יען כי ידעו כי חן וההוד וההדר הוא מה, לפיכך היה לאחד חן בעיני חבירו ולא להיפוך ח"ו.

(ישמח ישראל - בהר)

רבי עקיבא

ודעו שהשמחה של יום זה אינה רק מפני שבו נפטר רשב"י אלא מפני שגם ר' עקיבא שסמך ידו על רשב"י, לאחר ששפטרו כ"ד אלף מתלמידיו נפטר גם הוא בל"ג בעומר.

(ילקוט מעם לועז - דברים)

כַּמָּה לָךְ בְּשִׁרִי

אומר ה'בית אהרן' שהדרגה הגבוהה ביותר בכל הפסוקים שבתהילים זה: "צמאה לך נפשי כמה לך בשירי" - שאפילו הבשר נהפך לנשמה, אפילו הבשר כבר לא מרגיש שום גשמיות, שום תאוות גשמיות, הוא רק נשרף מרוב אהבת ה'...

ואת זה אפשר לקבל רק על ידי ר' שמעון בר יוחאי שאש הייתה מלהטת סביבותיו יומם ולילה, קל וחומר אם בחייו קל וחומר כל שנה ושנה האש מלהטת יותר ויותר עד שנזכה שכל הגופות יהפכו לדרגת נשמה והנפש לדרגת חיה והנשמה לדרגת יחידה בתכלית המעלה של אין עוד מלבדו, שכל מה שיוצאים מרשב"י זה לדעת שאין עוד מלבדו... כמה לך בשירי צמאה לך נפשי, אין נפש, הכל נהיה יחידה, יחידה בתכלית מעלה עליונה... וכל שנה מקבלים יחידה חדשה לגמרי של 'אין עוד מלבדו' - שאין חוץ מה' שום דבר, וזה אי אפשר לקבל רק על ידי רשב"י... "ויאמינו בה' ובמשה עבדו" - רק על ידי צדיק כזה שהוא בחינת 'משה', ולכן 'ל"ג בעומר' גימטריא 'משה'.

(באר הנחל)

בפרט עכשיו שר' שמעון בר יוחאי עולה מדרגה לדרגה, כי זה העניין של היולא שעכשיו מעלים את הצדיקים להיכלות חדשים לגמרי...

אז אם בחייו הייתה אש מלהטת סביבותיו, על אחת כמה וכמה אחרי פטירתו: "שגדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם", "ורבים המתים שהמית במותו מאשר המית בחייו", והצדיק שורף את כל הקליפות, את כל המסכים, כל המסכים שיש לכל אחד ואחד, כי לכל אחד ואחד יש שכל נפלא ונשמה נפלאה, וכל אחד הוא ניצוץ מרשב"י.

כל יהודי ויהודי, כל עם ישראל עד סוף כל הדורות הם ניצוצות של רשב"י, ומבשרי אחזה אלוך, בשר"י זה רשב"י (ר"ת רבי שמעון בר יוחאי)...

"צמאה לך נפשי כמה לך בשירי" אומר ה'בית אהרן' כמה לך בשירי - שכל הבשר נשרף לגמרי מהקדושה, בשר"י זה ר' שמעון בר יוחאי, שאדם בא לרשב"י ורוקד את כל הריקודים הוא זוכה שכל הבשר נשרף, שהוא מגיע לדרגה הגבוהה ביותר.

שְׁבִיתָ שְׁבִי

כשעלה משה רבינו למרום, לחדר שנקרא "מרום" בו היו גנוזים הלוחות הקדושים, נתעברה בו נשמת רבי שמעון בר יוחאי במלחמתו עם מלאכי רום, בבחינת "עלית למרום שבית ש'בי"י" (ש'מעון בר' יוחאי)

(תפילה לעני)

בְּרֵאשִׁית - רְשֵׁב־י-א"ת

ואמרו בזוהר הקדוש שאמר משה רבינו לרשב"י שהוא ממלא מקומו. וכשם שמשא ידע כל התורה כך לפני רשב"י נגלו כל תעלומות חכמה, ונרמז שמו בתחלת התורה ש'בראשית' תיבות 'רשב"י-א"ת', היינו שעתיד רשב"י לבוא לעולם שידע כל התורה מאל"ף ועד תי"ו.

(ילקוט מעם לועז - דברים)

אתרא קדישא מלא בנשמות הצדיקים

ר' אורי שיינברגר זצ"ל, מיקירי קרתא דשופריא, היה נוהג לפקוד הרבה את קברי הצדיקים והמקומות הקדושים אשר בארץ, והקפיד מאוד להגיע כל השנים למירון בל"ג בעומר! וגם כשהיתה נסיעתו כרוכה בקשיים רבים היה עולה מירונה במסירות נפש, ושמח להיפגש שם עם גדולי התלמידי חכמים והצדיקים שבדור הקודם, שהיה מיווד ומקושר עמהם. [הוא הקפיד מאוד שלא לנסוע בחינם כי אם בתשלום מלא, כדאיתא בזוהר הקדוש. (ח"ב דף קכח ע"א)]

וסיפר לי, שפעם אחת בעת שהותו במירון בל"ג בעומר, לקח מעט פסק זמן מעבודת הקודש כדי לחטוף תנומה קלה באחד החדרים שבציון, והנה רואה הוא בשנתו את הרב הצדיק רבי הירש לייב ליפל זצ"ל מחשובי חסידי ברסלב, כשהוא רוקד בחצר המערה בבגדי לבן! - היה זה כבר שנים רבות אחר פטירתו וכבר היה מזמן בעולם האמת... - ר' אורי ממש נבעת, ושאל אותו במורא: איך הגעת הלום? הרי כבר שנים רבות עברו מפטירתך?

אמר לו רבי הירש לייב: תדע נאמנה, שמי שהשתדל בימי חייו לבוא ביום ההילולא לציון הקודש של רבי שמעון, זוכה גם בעולם העליון להיות אצל רבי שמעון! ותדע לך שבהאי יומא רבא הרי אתרא קדישא הדין מלא בנשמות הצדיקים מלמעלה, שבאים ומתכנשין לכבוד ההילולא קדישא דבר יוחאי!!! - ככל החיזיון הזה סיפר לי אחר כך בעצמו! (טיב הקהילה)

בית אלקים

שמעתי משאר בשרי הרה"ח ר' שמואל נ"י שאביו הרה"ח ר' אברהם זצ"ל בן זקנינו הרה"ק ר' שמואל העליר ז"ל, סיפר לו שאביו ר' שמואל (העליר) בשנה שלפני פטירתו היה חלש, ואמר ערב ל"ג בעומר שלא יסע למירון מפני קישוי הנסיעה בחמורים וכו'.

ובל"ג בעומר והנה ר' שמואל בא למירון, ושאלהו על זה, והשיב: כי קראו לו בחלום הכתוב "וכל אשר לא יעלה בית אלקים רכושו יחרם וכו'" (עזרא י' ח') וע"כ התחזק ובא. (יחוס הגדולים)

”בתוך כך נזכרה ששכחו הטבעת שם; ושלחה אותו אחרי הטבעת והלך לשם ולא היה יכול למצוא המקום, והלך למקום אחר ולא היה יכול למצוא הטבעת, והיה הולך לבקשו ממקום למקום עד שנתעה ולא היה יכול לחזור. והיא הלכה לבקשו ונתעית גם כן.”

(מעשה ב' - ממלך וקיסר)

אם דעת קנית

ב'באר הנחל' וכן בספר 'אבן שהם' ועוד, מבואר שהטבעת על פי סוד מרמזת על 'אור מקיף' - זהו אור של דעת השומר ומגן על האדם ברוחניות, אך בהעדר אור זה האדם הוא באיבוד המוחין ובסכנה רוחנית גדולה. וזאת הבת-מלך אע"פ שאיבדה את המוחין ועבר עליה מה שעבר, אעפ"כ נזהרה במס"ב וחיפשה את השי"ת בכל מצב ומקום, ועי"ז תיקנה ביירוים ותיקונים נפלאים ועצומים ביותר... עד שזכתה להכניע את הרע ולתקן הכל. ועפי"ז מתבסס מאמר זה:

לא יאבק שלא לשקוע... אזי ככל שהזמן יעבור, הוא יפעל פחות ופחות עם הדעת - העדר המלחמה בקטנות גורם לאדם להיכנס למצב של "עכשויו ומיד" - כל דבר המביא לו טיפה ליהירות מדומה, תחושה רגעית של הקלה ושמחה זמנית, הוא לדאבון הלב "טוב וכשר"!

ואם הנשמה פתאום מחליטה לה להתעורר ולהציק, צועק הגוף בקול גדול; "שיהיה ברור לגמרי לגמרי: כל זה איננו כלל וכלל באשמתנו... וכי מה ניתן לעשות במצב של ירידה והסתרה, כשהבחירה וההבחנה בין טוב לרע מבולבלים כל כך? וכי יש בכלל ערך למעשים במצב של ירידה שכזאת?!"

...

לא-כן 'בת הקיסר' - השכינה הקדושה, שורש ה'מלכות' דקדושה, גם אחר שנאבד לה הכל... הטבעת, בעלה, והיא הלכה ואבדה ותעתה ממקום למקום, משבי אל שבי, מגלות אל גלות... עם כל זה את דעתה ותקוותה היא לא איבדה.

על אף הגזלנים, הרוצחים והשוודדים ושאר מעברים, המשיכה לאורך כל הדרך בחיפוש הדרך ובהתקרבות אל המטרה והיעד האמיתי.

'אין איבידה כאבידת הדעת ואין מציאה כשמירת הדעת' - כל זמן שהאדם שומר על דעתו על אף הכל, הוא 'חזק בדעתו' ואינו נופל על-אף אבידת הטבעת--- המוחין בההעלמה ובהסתרה, ובכל זאת: "ממשיכים כמה שאפשר"... אפילו בהסתרה הוא לא נותן לעצמו ליפול בשום שום אופן - מחזיק חזק בלי להרפות, ממשיך וממשיך ואינו מתבלבל--- כך מובטח לו שאף אחד לא יוכל עליו!!

ולא רק זה, אלא בכך זה הנסיון הוא יזכה להתעלות על נס, והכל יתהפך לו לבסוף לאור גדול שיאיר לו וילוה אותו בכל דרכיו.

"כי השכל הוא אור גדול המאירה לו בכל דרכיו... "ואפילו בהסתרה שבתוך ההסתרה, בוודאי גם שם ימצא השם יתברך"3.

...

באותן דקות נוראות כשהכל מוסתר, הכל עטוף במעטה שחור של 'הסתרה', העתיד אינו ברור ומחוויר; ערפל סמיך מאפיל על שדה-הראיה, והחושך כמעט שמכסה על הכל...

בדקות נוראות אלו, מיד המוח והדעת קרובים להעלם ולהיסתם לגמרי... ואם האדם לא ילחם...

ואדרבה, כשקשה יותר, יש הרבה יותר ערך וחשיבות לכל מעשה והטיה לצד הקדושה אפילו כחוט השערה.

...

את פנימיות הדעת - פנימיות הנשמה הקדושה שזכה לה היהודי בעצם היותו יהודי, את זה אי-אפשר לקחת בשום אופן... אם לא, שחלילה וחס יסכים לזה, ויתפתה לילך שולל אחר יצרו.

אולם אם ישכיל ויהיה חזק מאוד בדעתו ועל-אף-הכל ישמור על הדעת, שלפחות פנימיות הדעת והמוחין לא יהיו בשבי ובגלות - כי הרי סוף כל סוף רק הוא עצמו אחראי ובעל-הבית על פנימיות דעתו ומוחו.⁴

וזו היא התשובה הניצחת והמנצחת, לאויבים הגשמיים והרוחניים כאחד!!! ובכח זה לא די שבסוף יגבר על אויביו הרוחניים והגשמיים כאחד וישתחרר ויצא משביים, אלא עוד 'ונהפוך הוא', הכל יתהפך לרעת ומפלת אויביו, עד שיפלו ויפלו באין סומך ועוזר.

...

אחרי זמן זמנים שבהם ה'בת-קיסר' החזיקה מעמד וביררה ניצוצות בשבי ובניכר, וכפי הנראה בעין הגשמי, לא ניכר שום שינוי בינתיים...

אדרבא בן המלך דסטרא אחרא - 'בן המלך הקירח', עולה ומתעלה אל שיא-מלכותו והצלחתו, עד אשר התחזק והתאמץ לעלות אל 'ראש התורן' - תכלית הצלחה דסטרא אחרא.

אך דייקא שם היה מפלתו, שם נקבר ונגמרה הצלחתו ומלכותו, שם נסתיים יניקתו וכוחו בבחינת "לפני שבר גאון", ואז נשרף ונפל לגמרי, והמלכות חזרה לשורשה, אל הקדושה - מלכות מבוררת, נצחית הקיימת לעד.

וכל זה רק בזכות העקשנות העצומה של 'בת קיסר', עקשנות אמיתית בכל מצב ומקום, עד שאפילו הסטרא-אחרא הודתה בעל-כרח שאכן בת הקיסר היא היא הראויה והמתאימה למלכות...⁵

"וכל הסיבות שעברו על הבת קיסר ועל החתן שהוא בן המלך, והכל כדי להפריד חס-ושלום הקשר שביניהם, והיא בגודל חכמתה וצדקתה 'עברה על הכל', והתנהגה עם כל-אחד כפי בחינתו. כי הגזלנים והרוצחים הרגה לגמרי, והכל בחכמה גדולה כמבואר בפנים, ונמלטה מן הסוחר והמלך."⁶

...

אך הכל בכח ה'יין', היין שהיא המיישבת דעת זקנימז - שזהו הדעת הקדוש, הדעת של ביטול והתחברות אל השם יתברך תמיד, בכל מצב ומקום.

"אך אף על פי כן, על ידי זה דייקא היתה צמיחת קרן הישועה, על ידי 'היין הטוב' שהיה בספינתו, שעל ידי זה שכרה את המאטרסין וברחה עם הספינה מהסוחר... וכן על ידי היין הזה ברחא אחר כך מבית המלך... וכן על ידי היין הזה ניצולה מן הרוצחים והגזלנים, וגם נאבדו לגמרי."⁵

...

"והנה עצם העניין שהתגברו עליה נסיונות ללא הרף, ובכל עת שזכתה להינצל תיכף נתרגש ובא עליה נסיון חדש, הוא על דרך שאמרו חז"ל: 'יצרו של אדם מתחדש עליו בכל יום', כי היצר הרע מבקש תמיד עצות ותחבולות ללכוד את האדם ברשתו, יומם ולילה לא ישבות ממזימותיו, ולזה צריכין אנו לבחינת: "מאויבי תחכמי", דהיינו שכנגד היצר הרע ינהג גם האדם בדרך זו, שלא יפסיק לחשוב ולתכנן כיצד יתגבר על יצרו ובמה ינצל מהרשת שפורש לרגליו, ולא יזניח את המלחמה אף לא לרגע אחד.

כי גם זאת יש לדעת, שיש לפעמים שהיצר הרע מניח לאדם לזמן מה ואינו מתגרה בו, וזאת על מנת שיחשוב שכבר שכח ממנו ויחוש שאינו עוד בכלל סכנה; ואם האדם יתפתה למזימה וירפה לזמן מה מכלי המלחמה, אזי יתפסו מיד ברשתו.

ר' מנחם מנדל מרימנוב זצ"ל

נלב"ע י"ט אייר תקע"ה

לרומם בית ה'

פעם באו שרי צבא לרימנוב ויבקשו בית גדול שיהיה מוכשר לעשות אוצר בשביל צרכי הצבא, וכאשר לא מצאו בית מתאים לזה בחרו את בית הכנסת. כאשר נודע הדבר לאנשי הקהילה רצו בבהלה לר' מענדל לספר לו המאורע.

בתוך התאוננותם לפניו אמר אחד עוד יש תקווה כי שרי החיל יתחרטו, באשר כי הגג מבית הכנסת שבור, הכתלים רעועים.

כאשר שמע הרב את זאת, התרגש ואמר: 'אם כן הדבר, ידעתי למה נענשנו בגזר דין קשה כזה, אם אנחנו לא חסנו על כבוד הבית הקדוש איך יחוסו עליו מן השמים?! לכו אפוא וזאת עשו, עוד היום תחזקו את בדק הבית, ותתקנו כל התקונים הדרושים.' הזדרזו האנשים וקראו לאמנים ותקנו ופיארו בזמן מועט את בית ד' כראוי. עברו ימים אחדים ובא פקיד יותר גבוה לראות גם הוא את הבית שהכינו בשביל מחסני צבא ולא מצא חן בעיניו, באמרו כי קטן הבית מהכיל כל הצורך והחליט להעביר האוצר לדוקלא.

החוזה מלובלין שאלו אם יש לו חסידים? - כן, ענה הרב, יש לנו ב"ה חסידים. - ובמה הם חסידים - חסידים שלנו שוקדים על עיון הלכה ותוספות. - אם כך, אמר החוזה בהתפעלות, הם באמת חסידים!

השנים האחרונות לימי חייו היו ימי מהפכה גדולה, תקופת סופה וסערה, בשנת תקע"ג היתה מלחמת נפליין ברוסיה, עיני כל גדולי

הצדיקים צפו לצמיחת ישועה לעם ישראל, כולם האמינו שעתה תבוא שינוי ערכין בחיי עמינו.

כמובן, היתה דעתם חלוקה בשאיפותיהם, אחדים מהם חפצו שרוסיה תנצח, (הרב מלאדי) ואחרים קיוו שצרפת תנצח. ר' מענדל היה מאלה האחרונים, הוא האמין שבזה תלויה קץ גלותם של ישראל.

על אלכסנדר מוקדון יסופר שאמר: "דמות דיוקנו של זה - שמעון הצדיק - מנצחת לפני במלחמה."

כזה מספר נפליין: 'כי בכל מלחמותיו ראה דמות יהודי אדמוני הולך ומנצח לפניו, זולת במלחמתו האחרונה שבה היתה נפילתו לא ראה דמות זה.'

והדיוקן הזה של היהודי האדמוני, מבארת האגדה, היתה דיוקנו של ר' מענדל מרומנוב. האכזבה המרה הסבה כנראה לר' מענדל יסורי נפש פנימיים שלא יכול נשא. עמודי גוו רופפו, למראה אפיסת תקוותיו הגדולות שעלו בתוהו, אחרי חג הפסח שנת תקע"ה נחלה מאד, וישא בדומיה כאבי מחלתו עד יום ל"ג בעומר.

ביום זה טיהר את עצמו בטהרה מיוחדת, והכין את עצמו בשביל הנסיעה הגדולה, העולמית, נסיעת כל חי...

פתאום התגבר וישב ואמר: "אוי געהט אויף סיר א וועלט!" מה שמזכירנו בהמאמר התלמודי "כשחלה ריב"ז נכנסו תלמידיו לבקרו ראו אותו בוכים... א"ל... ועכשיו שמולכים אותי לפני מלך חי וקיים... ולא אבכה?!"

ואז באותה השעה הגדולה, שעת הפרידה מכל היקר לו בחיים, זכר את פעולותיו הכבירות ומסירות נפשו על דבר חזק דרכי התורה והיראה, הוא ירא פן אחרי מותו ישכחו בו ויסירו לבם מתקנותיו

◀ וכמו שמספרים מהחזרה מלובלין שאמר פעם על אחד שהיצר הרע עצמו הוא ששמר אותו מן החטא במשך שש

עשרה שנים - וזאת רק כדי שיוכל לבוא אליו לאחר מכן בפתאומיות ולהחטיאו בעוד שהוא אינו מוכן לכך.

והעצה היא איפה לא להסית דעתו ממלחמת היצר כנ"ל, יהיה מה שיהיה, וגם בתקופות בהן נדמה לו שאין מתגברין כנגדו; וכך יכול להיות האדם בטוח בעזר השי"ת שינצח המלחמה.⁸

1. "אין חסרון בעולם כחסרון הדעת ואין עני בעני הדעת" ספר פלא יועץ - ערך חוסר
2. ליקוטי מוהר"ן תורה א'.
3. שם תורה נ"ו-ה'.
4. ליקוטי הלכות הלכות שבת ז'-נ"ד.
5. פרפאות לחכמה על סיפומ"מ.
6. זמרת הארץ על סיפומ"מ.
7. מסכת מגילה ט"ז-ב.
8. לוויית חן על סיפומ"מ - ר' לוי יצחק בנדר.

▶ והדרכתיו ויאמר אל הנצבים עליו: "באהל קברי תפתחו חלון נגד העיר, מהחלון הזה אביט אל העיר והיה אם תתנהגו באותם הדרכים הטובים אשר הוריתי אתכם ותשמרו תקנותי אז אהיה למליץ ישר בעדכם!

באותה שעה עמד אצלו תלמידו ר' נפתלי הורוויץ מרופשיץ, הלז שהיתה נפשו קשורה בנפש רבו התמרמר בקול בכי ויאמר: יגלה לנו רבינו מתי יבא המשיח? השיב ר' מענדל תולעים ירוקים עם חרטומים של נחשת יעברו עליכם עוד עד אשר יבא הגואל, יען לא אביתם לשמוע לדברי!

בדבריו אלה נשתתק ונח נפשו. אמנם לקול הצעקות הגדולות של הנאספים נתעורר מתרדמת המות ושבה נפשו לגו עד יום המחרת, ל"ד בעומר.

(מגדולי החסידות)

הפדיון הכולל

להמתיק את הדינים הקשים מעל כלליות עם ישראל על ידי הגה"צ רבי אליעזר ברלנד שליט"א

... "כל אחד יתן את נדבת ידו מ-10 דולר ומעלה על ידי זה נמתיק את האינתיפאדה החדשה"...

המוקד המרכזי: 02-6235830

פתוח בין השעות: 09:00 - 13:00 ▪ 18:00 - 23:00

לתשלומים באשראי: 050-4178-148

ניתן לשלם מכספי מעשרות

ואחר כך כשנצרך הרב לדרוש ועלה על הבימה, ודרש בגאונותו וחריפותו והאורח עמד גם כן שם ורואה את מי חשד והיכה וכו' ועלה על הבימה לפייסו.

והרב כשגמר את הדרשה רואה והנה האיש הנ"ל גם כן על הבימה, וחשב שהוא רוצה עוד הפעם להכותו עבור מקלו, התחיל עוד הפעם לבקשו בתחנונים: "תאמינו לי שאני לא לקחתי את המקל שלכם ולא ראיתי כלל וכו'."

ואז פייסו האיש הנ"ל על שחשדו והיכה אותו כי לא ידע שהוא הרב, וכשראה אותו על הבימה עלה לפייסו.

היה סנדלר פשוט אחד שנתקרב לאנ"ש והתחיל להתנהג בעבודת ה' כדרך אנ"ש באמירת תהילים ובהתבודדות ובקימת חצות וכו'. והבני בית והמשפחה התחילו להתקוטט ולטעון עימו על זה, עד שלקחו אותו לרב העיר שהיה מכת החסידים וכו' שיאמר לו מוסר.

והתחיל הרב והוכיח אותו ואמר לו מוסר: "היתכן איש פשוט כמוך ('פראסטאק - גראבער יונג') יעשה עבודות כאלו לקום חצות וכו' השייכים לגדולי המפורסמים שבדורות הקודמים, הלא זה גאות ממך וכו'?"

[זה הוא טעות העולם והחסידים שחושבים שעבודת ה' כמו חצות והתבודדות וכו' זהו רק בשביל הצדיקים, אבל שאר אנשים אפילו רבנים ומכל שכן אנשים פשוטים, הם צריכים להיות רחוק מעבודת ה', ובשבילם לא נבראו.]

ובאמת, האמת אינו כן, ורבינו לימד אותנו שבאמת איש הישראלי אפילו הגרוע שבגרועים והפחות שבפחותים, יש לו נשמה גדולה מאוד ויכול להיות צדיק גדול מאוד, ומוטל עליו לעשות כל מיני עבודות בעבודת ה'. כי איך שייך לומר, שזה העבודה שייך רק לצדיק ולא לאיש פשוט!?

כי איך נעשה הצדיק צדיק? אם לא על-ידי אלו העבודות שעבד בעבודת ה'. וכי נולד

סיפורים ושיחות מפי חסידי ברסלב

פעם אחד היה מעשה אצל הרמ"ק ז"ל (שהיה מגאוני קדמאי ומהפוסקים) שהלך בשוק ועמד את עצמו אצל המוכרי פירות, ולקח פרי אחד ממוכר פירות ערל שעמד שם ועשה ברכה ואכל, וכן אכל עוד אחד ועוד אחד, והערל נתכעס מאוד והיכה אותו מכות נמרצות... ותיכף נעשה הערל מסוכן ונחזר ראשו לאחוריו ולא יכל לדבר, רק הראה שזה בא מסיבת שהכה את הרב.

והרמ"ק עומד ותמה על מה מכים אותו???

ובין כך ניגשו אליו כל הרחוב ומבקשים אותו שימחול להערל הנ"ל שהיכה אותו, ויבקש רחמים עליו שיהיה לו רפואה.

והוא מתפלל ולא ידע כלל מה שנעשה, כי הוא היה כל כך משוקע ברעיונות התורה ועבודת ה' עד שלא ידע כלל אם הוא בשוק... ורק ראה שמונח הפירות אצלו, וחשב שהוא בביתו וזוגתו היא העמידה אצלו הפירות שיאכל, ועל כן עשה ברכה ואכל. ופתאום מכים אותו וכו'.

והם עמדו עליו שימחול לו, ויבקש עליו כנ"ל. וכן עשה, ונתרפא.

כן היה מעשה אצל גאון אחד, (מורינו הרב יוקיל האמברגר שהיה אב"ד) ובבית המדרש בא אורח אחד והניח את מקלו אצל ארון קודש ולא מצאו. וראה את הרב הנ"ל ובא לו חשדא שרק הוא לקח את המקל שלו. (ולא ידע שהוא הרב, כי הלך בענווה ובגדים פשוטים.) ועל כן היכה אותו שיחזיר לו מקלו.

והוא השיב לו; שלא ראה את מקלו, ולא לקח את מקלו.

והוא לא האמין לו, ומכה אותו, והוא מבקשו בתחנונים שאינו יודע ממקלו.

כ"א) חסיד ברסלב לא מפסיד גם בגשמיות. - וזה רואים בחוש שיש להם הכל ברוך ה', עד ביאת הגואל צדק שיבוא במהרה בימינו. וכן אמר על-עצמו שהוא נשאר טוב מבין שאר חבריו בסביבה.

כ"ב) בעניין קברי צדיקים אמר שמובא בכתבי האר"י ז"ל שיש ניצוץ של צדיק שמתעבר באדם ומורה לו דרך ואם שומע אותו האדם אזי יוכל להגיע להיות כהצדיק ממש בסוד העיבור, ואם לא ישמע לו היינו שלא יעבוד את ה' כראוי אזי הניצוץ מסתלק ממנו.

כ"ג) וכן הוא ענין ההתקשרות, כי על-ידי-זה מתעברים בו ניצוצי הצדיק, וביותר הוא על קברו דייקא, כי הנפש של הצדיק שם הוא. וגם זה נחשב 'ראיית פני הצדיק'. (עיין פרפראות על ליקו"מ תורה ד').

והוא גם-כן תשוקת הצדיק - כי כל מגמתו של הצדיק הוא שיבואו על קברו, ויתקשרו איתו, ויתעבר בהם, ויסייע להם בעבודת ה'; וזה נחשב להצדיק שגם-כן עכשיו הוא עובד את ה'.

כ"ד) ובלעדי קברי-צדיקים, לא יוכל להגיע להתקשרות נעלה כזאת.

כ"ה) אותם המונעים עצמם מליך על קברי צדיקים, הם מחסרים מנפשם העונג והאור והקדושה הכי גדולה, כי בית המקדש יקרא, ובתוכו קודש הקודשים יקרא...

כ"ו) השתטחות על קברי צדיקים אמתיים חשוב יותר מהרבה תורה ותפילה ועבודה בלי שיעור. וגם כדאי לבטל הרבה תורה ותפילה בעד זה.

כ"ז) אצל הר' שמעון בן יוחאי בוודאי שמותרים לכוהנים להיכנס, כי חס-ושלום לומר ששם מטמא, והאריך בזה מאוד.

(ר' שמואל טוקצינסקי, מה ששמע מר' שמואל הורביץ ז"ל).

צדיק מבטן אימו? הלא על-ידי העבודות והטרחות והיגיעות שטרח ויגע במלחמת היצר והמניעות ובעבודת ה' נעשה צדיק!!! וכפי הטרחות בעבודת ה' כן נעשה גדול.

וכמובא בהשיר 'אקדמות' שמזמרין בשבועות: "לפומא דעבודתא מטללתא" - לפי העבודה כן הוא הסוכה של לוויין.

ואנ"ש אומרים הפשט: "לפומא דעבודתא" - כפי העבודה שעובדין בפה (היינו תפלה והתבודדות וכו') כן "מטללתא" - כן הוא העולם-הבא וכו'.

והכלל, אפילו הגרוע מישראל, אפילו פושע ישראל, אם יעשה תשובה (היינו עזיבת החטא, וחרטה על העבר, ויודי לפני השם יתברך, ובקשה שימחול לו) ויעשה בעבודת ה', יכול לזכות להיות נעשה אפילו צדיק גדול, כפי עבודתו וניסיוניו.

ובאזינו שמענו ובעינינו ראינו הרבה אנשים שסוף כל סוף, אחר שחטאו ופשעו עשרות שנים, ועשו כל מה שליבן חפץ. וסוף כל סוף התיישבו עצמן: "מה יהיה הסוף והתכלית מזה???" - ועשו תשובה, והתחילו בעבודת ה', ונעשו צדיקים גמורים. - אשרי להם, אשרי חלקן... יש בזה הרבה לדבר.]

והשיב לו הסנדלר בפשיטות: "אתם רב ותלמיד חכם, ואתם יושבים יומם ולילה על התורה והעבודה. לכם טוב ואין חסר לכם הבית-המקדש. אבל אני סנדלר פשוט, ואני רחוק מעבודת ה' ומלא חטאים בכל יום - אני צריך לקום חצות ולבכות על חורבן בית-המקדש, כי הבית-המקדש חסר לי כל יום..." [איהר זענט איין ערליכער יוד, א תלמיד חכם וואס פאלט אייך דאס בית-המקדש?! אבער איך א פרעסטיר יונג, דארף איך אלע טאג האבין דאס בית-המקדש, עס זאל מיר מכפר זיין די עוונות, פאלט מיר דאס בית-המקדש!]

ובזה נעשו פני הרב כשולי קדירה, ולא ידע מה להשיב.

(כת"י ר' שמואל הורביץ זצ"ל)

חשילי חוהר"ן

חשילי חוהר"ן

התורה נקראת ספינה, בחינת היתה באגיות סוחר. כי העולם הזה הוא ים סוער וזועף, כמובא בכל הספרים, וכאשר יכול כל אדם להבין בנפשו מה נעשה עמו בזה העולם ואין מצולת הים סוער עליו בכל יום.

ולעבר זה העולם שהוא בחינת ים סוער, צריכים לזה ספינה חזקה מאד, שהוא בחינת התורה הקדושה, שאין זכין לה כי אם על ידי החכמים הקדושים שהם יודעים לדרש ולפרש לנו את התורה וכו"ל, ועליהם נאמר, יורדי הים באגיות, שהוא התורה בנ"ל, עושי מלאכה במים רבים, שהם עושים מלאכה גדולה ונפלאה במים רבים במים השוטפים של זה העולם, המה ראו מעשי ה' ונפלאותיו במצולה, כי רק הם רואים מעשי ה' ונפלאותיו במצולת הים, שהוא זה העולם, מה שנעשה עם כל אחד, אין גלי הים ומשבריו עוברים על כל אחד כל ימי חייו,

ורק הם יודעים להציל הנפשות המתקרבים אליהם ממצולת הים הזה, על ידי שמכניסים אותם לתוך ספינותיהם הקדושות והחזקות, שהם התורות הנפלאות שמגלים לנו.

(ליקוטי הלכות או"ח - הלכות שבת הלכה ו')

לתרומות והנצחות להחזקת העלון

פלא': 050-418-0673

ניתן לראות את העלון ב: shuvubonim.com

הספר הנדיר "יחוס הגדולים"

מאת הרה"ח ר' שמואל הורביץ ז"ל להשיב: 0533-155-466

קו המידע והשיעורים 058-328-7777

להצלחת הגה"צ ר' אליעזר בן עטיא שליט"א

'תפילה לעני' - תפילות לכל החגים

התפילות שיעשו לכם חג אחר! להרגיש ולטעום גם מהנשמה של החג, מהפנימיות, ומהנוגע העליון של היום טוב הקדוש.

'הכל תלוי בהכנה' - ובכל רגע ורגע מימי החג צריכים הכנה לקבל קדושת החג, ששופעת כל ימי החג בלי הפסק.

(שם משמאל - פרשת צו)

להשיב: 0533-11-20-11